U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2007, č. j. 56 Az 252/2006 - 42,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 18. 1. 2007, č. j. 56 Az 252/2006 - 42, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2006, č. j. OAM-659/LE-PA04-PA04-2006, a rozhodl dále, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno ve shodě se zákonem a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které namítal porušení ust. § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a 4 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Dále uvedl, že splňuje podmínku § 12 odst. písm. b) zákona o azylu a že podle jeho názoru bylo možné v jeho případě aplikovat ust. § 14 zákona o azylu. Stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku, ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, a o tlumočníka do ruského jazyka. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Dne 9. 5. 2007 předložil krajský soud spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel uvedl soudu ve velmi krátkém časovém rozmezí dvě adresy svého pobytu, a to a) P. X, E. X (tuto adresu stěžovatel uvedl při osobním převzetí rozsudku krajského soudu), b) P. X, P. X (tuto adresu stěžovatel uvedl v kasační stížnosti), požádal Nejvyšší správní soud Policii České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha o prověření, zda je stěžovatel na některé z uvedených adres hlášen a zda se zde skutečně zdržuje, eventuálně zda je uvedené organizační složce policie známo jiné místo skutečného pobytu stěžovatele na území ČR.

Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, se sídlem Praha 3, Koněvova 188/32, ve svém sdělení ze dne 12. 6. 2007, č. j. SCPP-12-1469/PH-XIII-C-2007, potvrdila, že stěžovatel je hlášen na adrese P. X, P. X.

Dalším přípisem ze dne 30. 8. 2007, č. j. SCPP-6-384/PH-OPK3-2007, Nejvyššímu správnímu soudu sdělila, že telefonickým vytěžením ubytovatelky paní J. P. bylo zjištěno, že stěžovatel na adrese P. X, P. X nebydlí a nebydlel, ani neměl rezervované ubytovací místo a že další bližší skutečnosti k pobytu stěžovatele nebyly zjištěny.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatel) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel je k pobytu hlášen na adrese P. X, P. X, avšak na této adrese nikdy nebydlel. Stěžovatel se tedy nezdržuje v místě hlášeného pobytu a z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, již Nejvyšší správní soud neposuzoval přípustnost kasační stížnosti ani další návrhy stěžovatele, které vznesl v kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu